

[Landbrugsministeren.]

at opretholde den overpris, som dansk bacon hidtil havde opnået på dette marked i forhold til bacon fra andre lande, udstedte landbrugsministeriet den 19. oktober 1956 med hjemmel i lov nr. 245 af 27. maj 1908 om tilsyn med udførsel af kød m. v. en bekendtgørelse, der forbød udførsel af fæskevarer under andre former end de i bekendtgørelsen udtrykkelig nævnte. Alle interesserede parter var enige i bekendtgørelsens indhold, og dens nødvendighed blev tiltrådt af et flertal i folketingets vareforsyningsudvalg.

Som anført af spørgeren fremkom der samme dag i Dagens Nyheder en leder, hvori det hævdedes, at der ikke var tilstrækkelig hjemmel til bekendtgørelsen i den anførte lov. På grundlag heraf har folketingets ombudsmand, hvilket også fremgik af spørgerens redegørelse, undersøgt sagen, og han er kommet til det resultat, at den nævnte lovbestemmelse giver fornøden hjemmel for de bestemmelser i bekendtgørelsen, der vedrører spørgsmålet om varernes kvalitet og kontrollen med varerne. Han er alene i tvivl om, hvorvidt lovhjemmelen er tilstrækkelig til, at bekendtgørelsen udtrykkelig kan forbyde udførsel til Storbritannien og Nordirland af andre fæskevarer end de i bekendtgørelsen nævnte.

Lovligheden af dette forbud beror på en fortolkning af 1908-lovens bestemmelse om, at landbrugsministeren bemyndiges til — jeg beder om tilladelse til et kort citat —

„i det hele at træffe sådanne bestemmelser, som kan antages at gavne udførslen af de omhandlede varer“.

Ombudsmanden erkender, at bl. a. de stærke reale hensyn, der har motiveret udstedelsen af bekendtgørelsen, taler for landbrugsministeriets fortolkning, men finder på den anden side, at ordene „gavne udførslen af de omhandlede varer“ synes at tilsiige en fortolkning, der ikke hjemler adgang til helt eller delvis at forbyde udførsel af enkelte varer inden for et bestemt vareområde for derved at gavne udførslen af andre varer inden for området.

Som også anført af ombudsmanden henhører dette spørgsmåls endelige afgørelse under domstolene, men i mangel af en domsafgørelse henstiller ombudsmanden, at der stilles forslag til en revision af teksten

i den nævnte bestemmelse i 1908-loven. Det er min opfattelse, at § 1 i den udstedte bekendtgørelse falder direkte ind under ordene i den nævnte lovbestemmelse, og at denne derfor indeholder tilstrækkelig hjemmel. Jeg mener ikke, at der i lovteksten er holdepunkt for at indfortolke en begrænsning i lovens meget vidtgående ordlyd. Heller ikke i lovens forarbejder ses der at være tilstrækkelig støtte for en sådan indskrænkende fortolkning af ordene, som må være basis for den af ombudsmanden rejste tvivl. Lovforslagets motiver og de udtalelser, der faldt på rigsdagen under dets behandling, især fra den daværende landbrugsminister, giver tværtimod udtryk for, at det har været tanken at give ministeren en meget vidtrækkende bemyndigelse til at skride ind på forskellige områder, uden at der er fastsat nogen nærmere afgrænsning af bemyndigelsen. Den nævnte lovbestemmelse har da også været hjemmel for så godt som alle de i tidens løb udstedte bekendtgørelser og cirkulærer om udførsel af kød og kødvarer her fra landet, herunder også lignende regulerende bestemmelser, f. eks. om, at udførsel kun må finde sted direkte fra dertil af landbrugsministeriet autoriserede virksomheder. En ganske tilsvarende lovhjemmel er for øvrigt tilvejebragt for mejeriprodukternes vedkommende ved en tillægslov af 31. marts 1930 til smørloven.

Som det fremgår af det af mig oplyste, har jeg — og jeg mener at kunne sige med god grund — været af den opfattelse, at der var fornøden lovhjemmel for bekendtgørelsen, og så længe der ikke foreligger nogen endelig domstolsafgørelse for det modsatte, må jeg vel have lov til at fastholde denne opfattelse. Under hensyn til den tvivl, der er rejst om rækkevidden af den i loven af 1908 indeholdte bemyndigelse, er det imidlertid min agt at tage ombudsmandens henstilling til følge. Jeg vil foranledige, at hele den gamle lov af 1908, af hvis bestemmelser flere må anses for at være forældede eller i hvert fald mindre tidssvarende, tages op til en samlet revision, og dette arbejde er vi gået i gang med i landbrugsministeriet.

Poul Møller: Jeg skal ikke diskutere den højtærede landbrugsministers opfattelse af